

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 24. novembra 2010 — Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-40/10) ⁽¹⁾

[Žaloba o neplatnosť — Nariadenie (EÚ, Euratom) č. 1296/2009 — Ročná úprava odmien a dôchodkov úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie — Metóda úpravy — Článok 65 Služobného poriadku úradníkov — Články 1 a 3 až 7 prílohy XI služobného poriadku — Ustanovenie o výnimke — Článok 10 prílohy XI služobného poriadku — Voľná úvaha Rady — Odlišná úprava od Komisiou navrhutej úpravy — Ustanovenie o preskúmaní umožňujúce priebežnú úpravu odmien]

(2011/C 30/15)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall, G. Berscheid a J.-P. Keppenne, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bauer a D. Waelbroeck, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Európsky parlament (v zastúpení: S. Seyr a M. A. Neergaard, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: B. Weis Fogh, splnomocnená zástupkyňa), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: J. Möller a B. Klein, splnomocnení zástupcovia), Helénska republika (v zastúpení: A. Samoni-Rantou a S. Chala, splnomocnení zástupcovia), Litovská republika (v zastúpení: D. Kriaučiūnas a R. Krasuckaitė, splnomocnení zástupcovia), Rakúska republika (v zastúpení: E. Riedl, splnomocnený zástupca), Poľská republika (v zastúpení: M. Szpunar, splnomocnený zástupca), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: S. Behzadi-Spencer a L. Seeboruth, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť — Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1296/2009 z 23. decembra 2009, ktorým sa s účinnosťou od 1. júla 2009 upravujú odmeny a dôchodky úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie, ako aj opravné koeficienty, ktoré sa vzťahujú na tieto odmeny a dôchodky (Ú. v. EÚ L 348, s. 10) — Nerešpektovanie metódy každoročnej úpravy odmien a dôchodkov za referenčné obdobie — Porušenie článku 65 Služobného poriadku úradníkov, ako aj článku 1 a článkov 3 až 7 prílohy XI služobného poriadku — Voľná úvaha Rady — Ochrana legitímnej dôvery a zásady „*patere legem quam ipse fecisti*“ — Ustanovenie o preskúmaní umožňujúce priebežnú úpravu odmien

Výrok rozsudku

1. Články 2 a 4 až 18 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 1296/2009 z 23. decembra 2009, ktorým sa s účinnosťou od 1. júla 2009 upravujú odmeny a dôchodky úradníkov a ostatných zamestnancov Európskej únie, ako aj opravné koeficienty, ktoré sa vzťahujú na tieto odmeny a dôchodky, sa zrušujú.
2. Účinky článkov 2 a 4 až 17 nariadenia č. 1296/2009 zostávajú zachované až do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia, ktoré vydá Rada Európskej únie na zabezpečenie výkonu tohto rozsudku.
3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.
4. Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Helénska republika, Litovská republika, Rakúska republika, Poľská republika, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európsky parlament znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 51, 27.2.2010.

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 6. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Granada — Španielsko) — Carlos Sáez Sánchez, Patricia Rueda Vargas/Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente a i.

(Vec C-563/08) ⁽¹⁾

(Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Článok 49 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Verejné zdravie — Lekárne — Blízkosť — Zásobovanie obyvateľstva liekmi — Povolenie na zriadenie lekárne — Územné rozmiestnenie lekární — Stanovenie obmedzení na základe kritéria hustoty obyvateľstva — Minimálna vzdialenosť medzi lekárňami)

(2011/C 30/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº2 de Granada

Účastníci konania

Žalobcovia: Carlos Sáez Sánchez, Patricia Rueda Vargas

Žalovaní: Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente a iní

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Juzgado Contencioso Administrativo nº 2 de Granada — Výklad článku 43 ES — Právna úprava stanovujúca podmienky pre zriaďovanie lekární — Obmedzenia v závislosti od počtu obyvateľov a potreby zachovania minimálnej vzdialenosti medzi lekárňami

Výrok

Článok 49 ZFEÚ sa musí vykladať v tom zmysle, že v zásade nebráni vnútroštátnej právnej úprave akej sa týka vec sama, ktorá stanovuje obmedzenia na vydávanie povolení na zriadenie lekární, pričom z nej vyplýva, že:

- v každej lekárenskej oblasti možno v zásade zriadiť len jednu lekárňu na 2 800 obyvateľov,
- ďalšiu lekárňu je možné zriadiť len v prípade prekročenia uvedenej hranice, pričom takáto lekárňu môže byť vytvorená pre skupinu obyvateľstva, ktorej počet je vyšší ako 2 000 a
- každá lekárňu musí dodržiavať pravidlo minimálnej vzdialenosti od existujúcich lekární, pričom vo všeobecnosti ide o vzdialenosť 250 metrov.

Článok 49 ZFEÚ však takejto vnútroštátnej právnej úprave bráni v prípade, že základné pravidlá 2 800 obyvateľov alebo 250 metrov bránia tomu, aby bol v akejkoľvek geografickej oblasti, ktorá má osobitné demografické vlastnosti, zriadený dostatočný počet lekární, ktoré by mohli zabezpečiť primerané lekárenské služby, pričom je úlohou vnútroštátneho súdu, aby túto skutočnosť overil.

(¹) Ú. v. EÚ C 69, 21.3.2009.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 1. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Rossano — Taliansko) — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

(Vec C-3/10) (¹)

(Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Sociálna politika — Smernica 1999/70/ES — Doložka 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú — Pracovné zmluvy na dobu určitú vo verejnom sektore — Opakovane uzatvárané zmluvy — Zneužitie — Preventívne opatrenia — Sankcie — Zmena pracovnej zmluvy na dobu určitú na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú — Zákaz — Náhrada škody — Zásady ekvivalencie a efektivity)

(2011/C 30/17)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Rossano

Účastníci konania

Žalobca: Franco Affatato

Žalovaná: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale di Rossano — Výklad ustanovení 2, 3, 4 a 5 prílohy smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368) — Zlučiteľnosť určitých vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa sociálne užitočných pracovníkov/verejne prospešných pracovníkov — Vnútroštátna právna úprava umožňujúca neuviesť dôvod prvej zmluvy na dobu určitú v prípade pracovníkov z oblasti vzdelávania — Pojem štátna organizácia — Zahnutie subjektu, ktorý má vlastnosti Poste Italiane SpA

Výrok

1. Prvých dvanásť prejudiciálnych otázok položených Tribunale di Rossano (Taliansko) rozhodnutím z 21. decembra 2009 je zjavne neprípustných.
2. Doložka 5 rámcovej dohody o práci na dobu určitú uzavretej 18. marca 1999, ktorá je uvedená v prílohe smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP sa má vykladať tak, že:

— nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava stanovená v článku 36 ods. 5 legislatívneho dekrétu č. 165 z 30. marca 2001 o všeobecných pravidlách právnej úpravy práce zamestnancov verejnej správy, ktorá v prípade zneužitia vyplývajúceho z opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv na dobu určitú zamestnávateľom z verejného sektoru zakazuje, aby tieto zmluvy boli premenené na pracovné zmluvy na dobu neurčitú, ak vnútroštátny právny poriadok dotknutého členského štátu obsahuje v rámci daného sektoru iné efektívne opatrenia, ktorých účelom je zabrániť zneužívaniu pracovných zmlúv na dobu určitú, a prípadne ich zneužívanie sankcionovať. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby posúdil, do akej miery predstavujú podmienky uplatnenia príslušných ustanovení vnútroštátneho práva a ich skutočné vykonanie opatrenia vhodné na to, aby sa zabránilo zneužívaniu opakovaného uzatvárania pracovných zmlúv alebo vzniku pracovných vzťahov na dobu určitú zo strany verejnej správy a prípadne, aby sa ich zneužívanie sankcionovalo,

— ako taká nemôže mať žiaden vplyv na politické a ústavné systémy ani na základné funkcie dotknutého členského štátu v zmysle článku 4 ods. 2 ZEU.